

Kagerplassen 12-11-2022

Dit jaar wederom in ons programma.... Een bijzondere visdag in een voor velen nieuwe en zéér gevarieerde omgeving die tot de verbeelding spreekt.

Zoals Walter, onze Belgische collega, het treffend beschrijft:

“Erg leuke locatie, mooi en gevarieerd water met sloten, diepe putten, weteringen, kanalen, stadswater en typische Hollandse beelden met oude windmolens”; een omschrijving die prima in een toeristisch magazine zou passen.

17 Vissers in 8 boten, waaronder twee porta's en een kano, verdwenen één voor één in de dichte mistdeken die over de plassen lag. Mystieke en sfeervolle plaatjes werden er geschoten maar oriëntatie was erg lastig, voorzichtigheid geboden dus!

Gelukkig duurde het niet lang voordat de voor dit jaargetijde nog erg krachtige en enthousiaste zon die mistdeken in rap tempo liet verdwijnen, het windje kwam ook al niet boven standje 2 uit en zo werd dit het begin van wat een prachtige dag zou worden.

Walter, helemaal uit België, was er zoals gewoonlijk al een dag eerder; vanuit zijn b&b was hij als een van de eersten bij de helling. Met Buch als passagier en een voorkeur voor trollen legden zij heel wat kilometerijtjes af met als iets te magere resultaat – zoals Walter op zijn Vlaams zegt “ t’is gene vette ” – enkele snoeken en een mooie baars.

Ook Vincent en Quentin waren er vrijdag al met hun boot, met 3 snoeken uit de sloten rondom de plassen waren ze naar eigen zeggen niet héél succesvol. Vanuit het caravanpark aan de overkant van de plas doken zij om 8 uur toch uit de mist op bij de helling om David als passagier mee te nemen.

Ondanks veel trokilometers kwamen er deze dag echter hoofdzakelijk baarzen in de boot.

Menk en Bart zaten in een Porta. De dag begon voor hen helemaal met een best frisse start, maar zodra de zon door de mist barste was het meteen heerlijk in de boot. Zij hebben hoofdzakelijk door vaarten en kleine sloten gevaren en een klein rondje langs de oevers van één van de meren. De vissen lieten het lang afweten, maar tegen het einde van de dag kregen ze toch nog een aardige baars en snoek in de boot, op vrijwel dezelfde plek gevangen vlak voor een jachthaventje.

De "Kingfishers" van vandaag waren wel Willem, onze nestor, en zijn passagier Mykel. Willem, die de Kagerplassen nog vanuit (heel) vroeger kent wist zijn boot over de juiste stekken te voeren waarbij Mykel daar optimaal van profiteerde. Met meer dan 25 vissen in de boot hadden zij er meer dan alle andere vissers bij elkaar. Zij maakten allebei een eigen verslag van deze dag, die we hieronder afdrukken, Mykel vertelt over zijn ervaringen van deze dag en Willem gaat in gedachten terug naar vele decennia geleden...

EEN DAGJE KAGERPLASSEN (Mykel)

Na een rit met weinig doorzicht ivm de mistige omstandigheden konden we langs het water toch de weg naar de trailerhelling vinden. Toen we aankwamen lagen alle boten al op het water en konden we zonder te wachten direct aansluiten.

De mist leek nog dikker dan onderweg en daarom besloten we de dag te beginnen met trollen. Dit deden we uiterst langzaam en met gepaste afstand van de woonboten. Gelukkig trok de mist vrij snel weg, en dat was de start van een prachtige zonnige dag.

De wind was zeer bescheiden in tegenstelling tot de temperatuur die zomers aan deed zo halverwege november! Niks te klagen dus. Na het rondje trollen, dat overigens geen vis in de boot bracht, voegden wij ons tussen de dobberende bootjes op het Zweiland, een van de plassen. Na wat heen en weer varen om de diepere plekken te lokaliseren lieten we ons heel langzaam drijven op de wind.

Dat leverde meteen al wat aanbeten op, maar nog geen vis.

Aan het einde van de eerste drift kreeg ik een loei van een aanbeet. na een kort maar hevig gevecht kreeg ik mijn draad zonder onderlijn en bijbehorende shad terug. Wat zou dat geweest zijn ?... Willem volgde kort daarop mijn voorbeeld en miste na een evenzo kort gevecht ook een enorme vis.

Niet veel later volgde gelukkig de eerste baars en snoekbaars op shads die op een loodkop waren geprikt. Aangezien er meer missers waren dan vangsten besloot ik over te stappen op een dropshot montage met een relatief kleine kreeft imitatie. Dat leverde gelijk vis op, met name baars, en toch ook een paar snoekbaarsjes.

Het was prachtig om te zien hoe de baarzen in de bovenste waterlaag prachtig door de zon werden belicht, daar kan je niet genoeg van krijgen.

Na de plas uitgedrift te hebben besloten we terug te varen richting de grote plas, Het Joppe. Hier was het aanzienlijk dieper zodat we niet midden op het water maar wat langs de kant de verantwoordelijke diepte probeerden af te vissen. Helaas bleven de aanbeten uit en een passerende visser wist ons ook nog te vertellen dat het vroeger veel beter was gesteld met de vangsten. dat deed ons besluiten om toch maar terug te gaan naar de eerdere stek. Dat was een goed besluit want bij de eerste drift leverde dat meteen alweer vis op.

Zoals het altijd gaat met een goede visdag moet je eigenlijk nooit op je klokje kijken, want dan blijkt de dag alweer voorbij te zijn. Rond viereen meldden we ons weer bij de trailerhelling om na een prachtige dag de spullen weer op te ruimen en terug te keren naar het Utrechtse.

Mykel

TERUG OP DE KAAG (Willem)

Toen de uitnodiging voor de visdag op de Kagerplassen in de digitale brievenbus viel, eerlijk toegegeven, klopte mijn hart toch weer wat sneller...

Dat was een tijd geleden! Wat is namelijk het geval? Toen ik in 1967 afstudeerde aan de ALO van Amsterdam zochten mijn vriendin en ik woonruimte, toen ook al schaars. Moeilijk bovendien omdat ik mijn uitgestelde dienstplicht nog moest vervullen. Maar we hadden geluk! Op het Kagereiland opende een nieuwe horecagelegenheid met op de eerste etage acht appartementen, waarvan we er één wisten te bemachtigen.

Iedere zaterdagmorgen zag ik een man de haven invaren met een aantal hengels en meestal ook een paar grote vissen aan boord. Mijn interesse was gewekt!

In de polders rondom Kockengen had ik al menige ruisvoorn en snoek gevangen maar snoekbaarzen, nee

Ik trok de stoute schoenen aan en vroeg of ik eens mee mocht. En dat mocht, maar dan moest ik wel vroeg op! En op de Kaag was ook een zeilschool waar ik zeilles gaf en waar de vrijdagavond meestal in het teken van afscheid stond.

En dan vroeg op?.....Geen nood! Hein, zo heette de visser, tikte met zijn hengel net zo lang op de ruit tot ik wakker werd.

Afijn, je begrijpt het wel, vanaf die tijd was ik vaste vismaat. Menige snoekbaars hebben we gevangen en vangsten van tien tot vijftien stuks waren geen uitzondering. Het was een bijzondere ervaring weer eens terug te zijn op "de Kaag". En wat nog mooier was, waren de vangsten van Mykel die de ene na de andere mooie baars ving!

Dank voor de mooie organisatie!!!!

Willem